

VZDUŠNÝ VÝSADEK

PŘI OVLÁDNUTÍ VODNÍHO TOKU

Z geografického vyhodnocení vodních toků v pravděpodobném zájmovém prostoru vyplývá, že jsou vzhledem k množství, charakteru a těžkosti přístupu důležitou terénní překážkou. Vzhledem k této skutečnosti narůstá význam bojového použití vzdušných výsadků, který právem může ovlivnit rozvoj útočného tempa.

V článku chci stručně uvést hlavní zásady a možné varianty bojového použití vzdušných padákových a vrtulníkových výsadků s pravděpodobnou optimalizací. Současně chci zobecnit některé zásady tak, jak byly realizovány při operačně taktickém cvičení s částečně vyvedenými vojsky v minulém výcvikovém roce. K tomu jsem se rozhodl proto, že plnění bojového úkolu k rychlému ovládnutí vodních překážek vcelku a zabezpečení jejich překonání vlastními pozemními vojsky v co nejkratší době patří mezi dlouhodobé a trvale platné úkoly u vzdušných výsadků. Přitom druh této činnosti postrádá hlubší rozpracování a novelizaci v současných předpisech a řádech.

Např. jednotlivá ustanovení Vševojsk-1-1, Vševojsk-1-2 jsou orientačně zaměřena k využívání taktických vrtulníkových výsadků, které jsou složeny pouze z motostřeleckých jednotek, které jsou přepravovány do týlu nepřítele výhradně vrtulníky.

Opakem je Oper-1-1, který obecně řeší možné použití vzdušných padákových výsadků. Ovšem splnění těchto předpokládaných úkolů odpovídá možnostem operačních výsadků o větší síle, ale v žádném případě současně organizaci našich padákových nebo vrtulníkových výsadků a podmínkám jejich reálného zasazení.

Také ustanovení Vys-1-1 jsou ve většině orientována na úkoly, které je schopen plnit vzdušný padákový výsadek za předpokladu, že bude mít dostatečnou palebnou schopnost vést **samostatný** boj za ztížené situace při činnosti v týlu nepřítele a po určité době.

Proto chci ukázat nejen na úlohu, místo, hloubku vysazení, délku bojové činnosti, charakter úkolu, sílu výsadku, ale i podle toho aplikovat možné varianty bojového použití našich vzdušných výsadků v boji o řeku. Chci prakticky ukázat na možnosti padákového, vrtulníkového nebo kombinovaného vzdušného výsadku, který odpovídá naší organizační struktuře a použití v našich podmínkách.

Úloha vzdušných výsadků je dána charakterem a důležitostmi vodní překážky, jejich schopností v nejkratší době nejen ovládnout část vodního toku, ale i zabezpečit, aby jej naše vojska (pozemní jednotky) rychle a včas překonala. Tato úloha narůstá při aplikaci bojového použití kombinovaného výsadku. V tomto případě v prvním sledu je padákový výsadek v hodnotě praporu, který je vysazen na několik doskokových ploch. Bude mít úkol zničit protivníka v prostoru vysazení, ovládnout důležité prostory přeprav, přechodů, mosty a současně zabezpečit efektivní přistání vrtulníkového sledu. Síla vrtulníkového výsadku může být do dvou motostřeleckých praporů. Tím dochází nejen k zesílení palebných možností padákového výsadku, ale jsou i vytvořeny předpoklady pro skutečné udržení nařízeného prostoru do příchodu PO svazků.

Toto zabezpečíme též dokonalým utajením všech příprav, využitím momentu překvapení, použitím různých forem klamného výsadku, demonstrační činností na široké frontě, energickou a rozhodnou činností vzdušného výsadku bezprostředně po vysazení.

Místo vzdušného výsadku je dáno nejen existencí vodních překážek, ale i jeho schopností plnit s předstihem úkoly ve prospěch vlastních pozemních vojsk. Úkoly jsou značně rozmanité v důsledku možnosti určitého univerzálního použití padákových a vrtulníkových výsadků. Proto bude nutné mít přímo vyčleněny pro potřebu vševojskových armád padákové a vrtulníkové výsadky v hodnotách praporu s přizpůsobením organizace. Doceněním místa výsadků v sestavě by došlo k **maximálnímu snížení časových možností** a zabezpečení efektivního použití při plnění rozličných úkolů na taktickou vzdálenost.

Hloubka vysazení vzdušného výsadku může být 10–30 km. Tento rozsah je závislý nejen na zámyslu použití, rozhodnutí velitele, ale i intenzitě, možnostech nepřítele, skutečném počtu vysazených osob a bojové techniky, konfiguraci terénu v prostoru bojové činnosti v době vysazení, povětrnostních podmínkách, pravděpodobné rychlosti postupu vlastních jednotek ke sloučení, délce bojové činnosti, nebo i možnostech dodatečného zásobování.

Předpoklad použití vzdušný výsadek ve složení padákový a vrtulníkový sled do větší hloubky v celkové síle praporu nebo i pluku při současně organizační struktuře je málo pravděpodobné a neefektivní zejména proto, že vyžaduje organizovat mnohem delší soustředěnou činnost na malém prostoru. Přitom, bude-li působit výsadek v hloubce 50–60 nebo i více km, je snížena možnost jeho podpory na minimum. I bude-li v síle pluku, jeho možnosti budou natolik omezeny, že nejsou vytvořeny reálné podmínky pro několikadenní vedení boje. A s tím při hloubce vysazení, konfiguraci terénu a předpokládané intenzitě odporu pravděpodobného protivníka je nutné počítat. Současně tím i prozradíme předpokládané místo překonávání vodního toku a tím moment překvapení ztrácí svůj význam. Navíc tím vytváříme výhodné podmínky protivníkovi pro použití jaderných zbraní. Takové řešení je možné jen při činnosti výsadku na velkém prostoru. Vyžaduje to vedle aktivního působení jednotlivých prvků bojové sestavy na přístupech oboustranně k řece i plynulost dodatečného zásobování.

Délka bojové činnosti je přizpůsobena době, hloubce vysazení a palebné síle vzdušného výsadku.

Na základě propočtů palebných možností u rozhodujících druhů zbraní můžeme stanovit tyto normy. Při vedení aktivní manévrové činnosti ve dne v závislosti na činnosti nepřítele může být u padákového výsadku v síle praporu vyzbrojeného ručními zbraněmi 1,5—3 hodiny. Při vysazení s těžkou bojovou technikou z podvěšů pod letouny nebo ze speciálních plošin bez dalšího dodatečného zásobování 3—6 hodin. U vrtulníkového výsadku v téže hodnotě 2—3 hodiny ovšem za předpokladu předchozího umlčení jednotlivých ohnisek odporu nepřítele.

Při použití kombinovaného výsadku v sestavě padákový prapor v pravém sledu a vrtulníkový mspr v druhém sledu je doba 4—8 hodin. Za podmíněk postupného zesilování živou silou a bojovou technikou v hodnotě rot nebo praporů do jednotlivých prostorů dalšími koloběhy 9—12 i více hodin. Při nočním vysazením a bojové činnosti se celková délka může prodloužit o 6—8 hodin.

Charakter bojového úkolu je velmi krátkodobý, což zvyšuje nároky na dokonalou součinnost mezi jednotlivými prvky bojové sestavy a druhy vojsk, které zabezpečují vysazení vzdušného výsadku.

V závislosti na krátké době zasazení je nutné vyčlenit část sil kombinovaného výsadku do zálohy. Ta bude připravena k zesílení již vysazeného výsadku nebo k použití na další důležité překážky po ovládnutí vodního toku k zabezpečení dynamiky útoku na směr.

Sílu vzdušného výsadku bude ovlivňovat charakter, důležitost překážky a skutečné vlastní možnosti. Při použití kombinovaného způsobu je možné v nejkratší době s využitím dopravně výsadkového letectva a vrtulníků jednotlivými koloběhy vysadit a přepravit značné síly, prostředky, které při činnosti na velkém prostoru budou aktivně působit ve vzájemné součinnosti.

Při správném plánování a dokončení včas potřebných letištních manévrů lze zabezpečit přepravu v hodnotě do jednoho pluku během 2—3 hodin i za předpokladu minimálních počtů přepravních prostředků.

Zde nabývá na významu centralizace padákových a vrtulníkových výsadků právě u vševojskové armády, která je schopna zabezpečit nejen podporu, ale potřebné zesílení z druhosledových svazků podle situace.

Hodnota podpory vyžaduje soustředění paleb, úderů k zabezpečení praktického vysazení a úspěšného vedení bojové činnosti vzdušného výsadku. Tuto bude ovlivňovat skutečná síla nepřítele v plánovaném prostoru vysazení a velikost vzdušného výsadku.

V dalším uvedu předpokládaný rozsah bojových úkolů vzdušného výsadku.

V závislosti na celkové rozloze prostoru vysazení, na které bude vzdušný výsadek působit a ostatních podmínkách, které ovlivňují praktické vysazení, může plnit speciální úkoly — jak jsem uvedl ve Vojenské mysl 10/1970.

Za rozhodující pro bezprostřední zabezpečení rychlého překonání vodního toku můžeme považovat splnění těchto úkolů:

Zmocnit se předmostí, jednotlivých přepravišť a udržet je do příchodu vlastních pozemních svazků, narušovat stabilitu nepřátelské obrany obsazením důležitých objektů, ovládnout výhodné čáry k organizaci obrany předmostí, ničit nepřátelské prostředky k zatarasování s důrazem na jaderné miny, vést údery do týlu a boků k znemožnění manévru jeho zálohami.

Mezi nejdůležitější úkoly patří plným právem zmocnit se mostů přes vodní tok. Tento úkol nesmíme nikdy opominout. Ve většině případů počítáme, že

protivník bude mít i při vysazení s překvapením dostatek času, aby adjustovaný objekt zničil. Proto zvýšenou pozornost budeme věnovat ovládnutí dílčích prostorů a přepravišť, které po minimální úpravě zabezpečí rychlé překonání vodní překážky.

Dále výsadek ve prospěch pozemních svazků může prozkoumat přístupy k řece, šířku, hloubku, množství brodů, charakter dna, rychlost toku, prověřit předpokládané a nejvýhodnější prostory pro zřízení plavidlového, podvodního, brodového, přivozového nebo mostového přepraviště, připravit bezprostřední zajištění a vytyčit úseky pro přepravu.

Současně ovládnuté a prověřené prostory přeprav adjustovat s důrazem na rychlou úpravu břehů a přístupů k zabezpečení plynulé sjízdnosti.

Dále zrekognoskovat místa k vytvoření dýmových clon, prostory pro přípravu léček, nástražných paleb proti diverzním skupinám protivníka nebo k odrážení protiztečí, stanovit místa k zneškodnění plovoucích min, vyčlenit prostory pro vytvoření zásob improvizovaných prostředků apod.

Vzdušný výsadek může plnit úkol ve dvou alternativách:

- nepřítel předem obranu vodního toku nezaujal,
- nepřítel zaujal předem obranu vodního toku vyčleněnými silami a prostředky.

V prvním případě vysazujeme výsadek přímo na objekt — viz schéma 1. Metodika vysazení odpovídá terénu tak, aby jednotlivé plochy byly co nejbližší prostorů určených k ovládnutí. Tato varianta vzhledem k současným názorům západních teoretiků, kteří obraně vodních překážek věnují zvýšenou pozornost, s důrazem na přístupy, místa jednotlivých druhů přepravišť, možné prostory pro uložení JM, je málo pravděpodobná. Nemůžeme ji však zcela vyloučit.

Vzhledem k tomu, že protivník neobsadil důležité objekty, neklademe zvýšené požadavky ani na silnější palebnou podporu k zabezpečování vysazení vzdušného výsadku.

Za těchto pomínek je výhodné použít zejména vrtulníkový výsadek při docenění zásad boje na široké frontě.

V druhém případě je pro vysazení životně důležité dokonale vyhodnotit síly a prostředky nepřítele do jednotlivých praporů a pravděpodobný jeho zámysl.

V takové situaci budou rozhodující koordinované údery letectva, raketového vojska a dělostřelectva na objekty a zálohy protivníka. Maximální hodnotou palebných prostředků zabezpečit nejen úspěšné vysazení, ale i vedení boje vzdušného výsadku. Současně hlavní pozornost zaměřit na získání podrobných zpráv z prostoru nadcházející činnosti po úderech. K tomu využijeme všech prvků průzkumu na všech stupních včetně letectva.

Metodika vysazení je zcela odlišná. Výsadek vysadíme stranou od objektů podle možnosti do týlu jeho sil a uskutečněním podle potřeby krátkého manévru — viz schéma 2. V tomto případě je výhodnější použít padákový výsadek při vysazení v noci na více doskokových ploch.

Členění bojové sestavy do menších samostatných prvků v hodnotě do samostatné čtyř vytváří v týlu nepřítele větší chaos a umožňuje vést rozhodné údery z různých směrů a prostorů. Navíc to nevyžaduje silnou palebnou podporu.

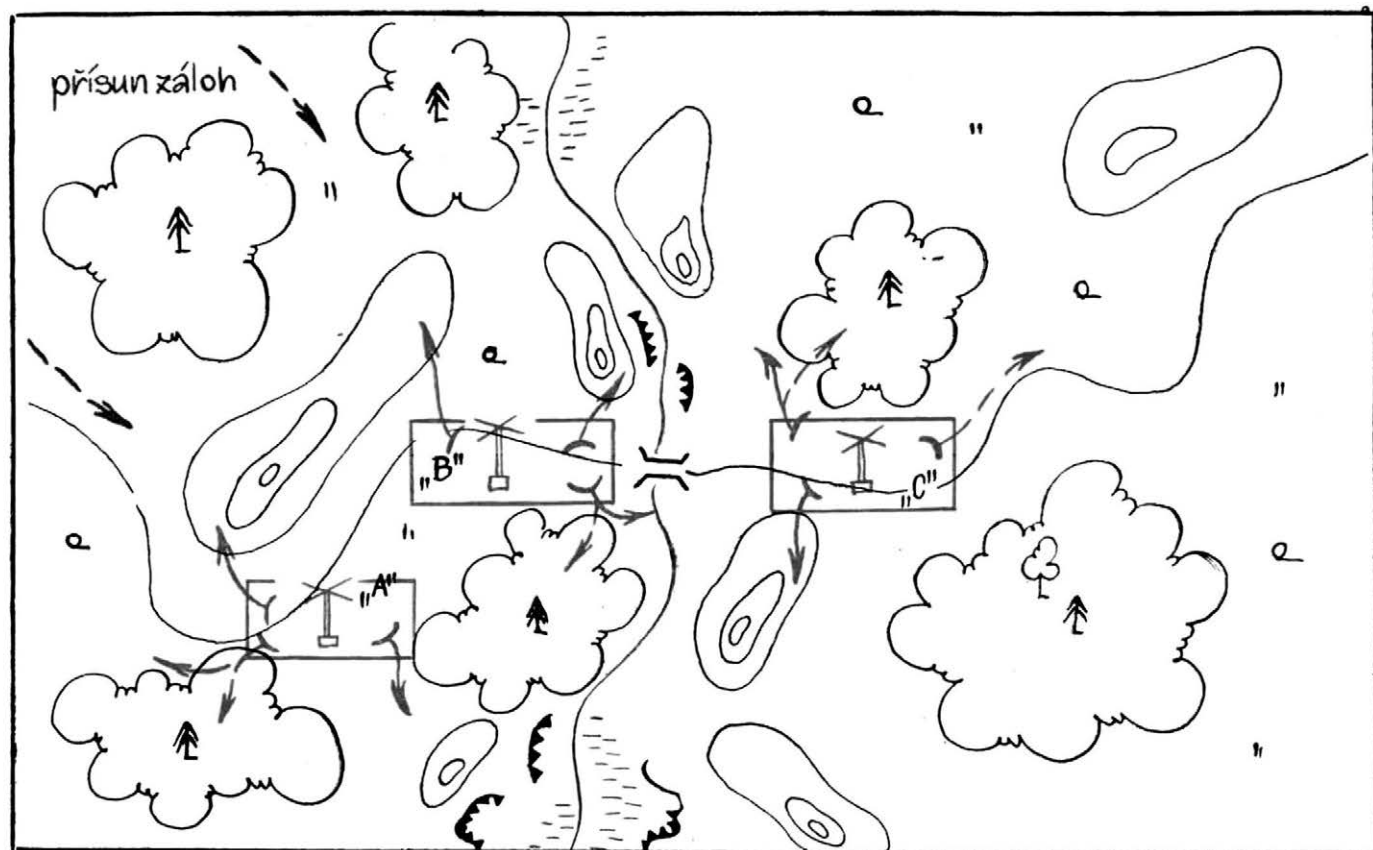

Schéma 1. Vysazení vrtulníkového výsadku v případě, že protivník nezaújal obranu.

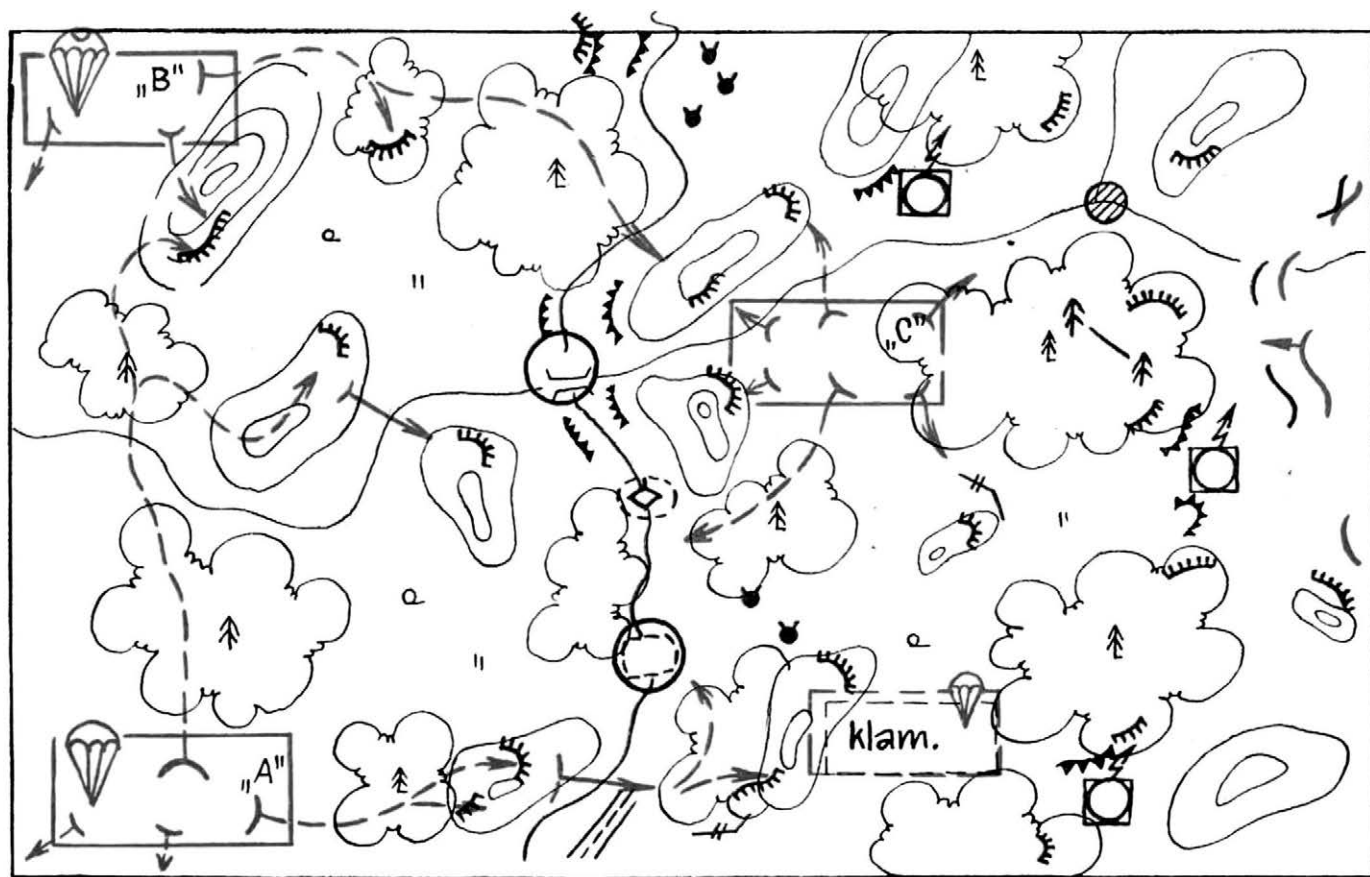

Schéma 2. Noční vysazení padákového výsadku s manévrem k ovládnutí přechodů

Při použití vrtulníkového výsadku musíme maximálně umlčet síly protivníka a vyčlenit značné síly letectva všeho druhu.

Za podmínek použití jaderných zbraní je určitá výhoda opět u vrtulníkového výsadku. V případě značného zničení povrchu terénu můžeme vysazovat i z visu. Je samozřejmé, že celková problematika bojového použití a vedení boje v podmínkách jaderného napadení má mnohem širší funkční náplň. Právem si zasluhuje samostatného rozpracování. Na malém příkladě uvádím určitou dílčí rozdílnost mezi jednotlivými druhy výsadku.

V tomto případě je neoptimálnější použít kombinovaný vzdušný výsadek. V prvním sledu vysadíme padákovou jednotku v síle 1—2 výsadkových praporů s úkolem v součinnosti se stíhacím bombardovacím letectvem zničit nepřítele bezprostředně po přistání, energickou ztečí ovládnout přístupy k jednotlivým přistávacím plochám a zabezpečit rychlé začlenění dalších sil a prostředků do své sestavy. V dalších sledech zabezpečíme přepravu vrtulníky. V některých případech můžeme z druhého sledu vysadit opět padákový výsadek do větší hloubky od vodního toku s úkolem zpomalovat postup nepřátelských záloh. Jde o moderní prvek efektivního využití vzdušného výsadku. Tento způsob zabezpečuje požadovanou dynamiku boje, patřičnou rychlost v překonání vodního toku vlastními pozemními svazky.

Na základě popsaných alternativ můžeme použít vzdušný výsadek k ovládnutí vodního toku v několika variantách.

Podle získané praxe z bojových taktických cvičení a jiných forem přípravy velitelů a štábů se vždy plánovalo vysazení a vedení bojové činnosti za nejtěžších podmínek, tj. protivník bránil vodní překážku.

První varianta je ovládnutí jednotlivých plavidlových, podvodních, brodových, přivozových, mostových přepravišť, nebo přímo existujících mostů různého charakteru. Zde půjde zpravidla o členění bojové sestavy do jednoho sledu při nočním vysazení oboustranně objektu. Tato varianta nepředpokládá získání hlubšího prostoru, ale jen bezprostředně jednotlivá přepraviště, nebo mosty. Proto i doba bojové činnosti bude minimální. Vysazení proběhne před rozvinutím prvního sledu, který má přecházet řeku. Tím je i zabezpečena určitá palebná součinnost. V tomto případě je výhodné použít vrtulníkový výsadek v síle roty až praporu za předpokladu umlčení odborů protivníka v prostoru vysazení.

Druhá varianta je ovládnutí předmostí. To vyžaduje členění bojové sestavy minimálně do dvou sledů. Část sil bude plnit úkoly bezprostředně u vodního toku, zatím co další síly budou vysazeny k podchycení postupu záloh protivníka.

Na směrech pravděpodobného postupu záloh nepřítele plní jednotky padákového výsadku úkoly určitých předsunutých odřadů, nebo aktivní činnost, která bude odpovídat zásadám boje v zabezpečovacím pásmu.

K narušení činnosti protivníka se vysazují ještě do větší hloubky menší skupiny padákového výsadku, které mimo průzkum organizují boj systémem léček, zřizují nástrahy, zatarasení s využitím trhavin, nebo organizují diverzní činnost proti důležitým objektům a cílům nepřítele.

V této variantě je výhodné použít v prvním sledu ve směru postupu záloh a i na vodu padákový výsadek, který energickou činností vytvoří podmínky pro přistání vrtulníkového výsadku jako dalšího koloběhu. V tomto případě za předpokladu působení výsadku na větším prostoru při metodice vysazení padákového sledu na několik ploch může úkol účinně plnit padákový výsad-

kový prapor s rozčleněním bojové sestavy do rot a samostatných čet. Jeho intenzita aktivní bojové činnosti na jednotlivých směrech je ovlivněna možností přísunu dalších sil a prostředků.

Třetí varianta je ovládnutí určitého prostoru na vodním toku zpravidla na široké frontě. To vyžaduje použít padákový výsadek v síle 2—3 praporů a předpokládá stejné zesílení vrtulníkovým výsadkem. Skutečnou sílu ovlivní celková rozloha prostoru bojové činnosti. Za předpokladu praktického vysazování na více doskokových ploch při působení na velkém prostoru samostatnými prvky čet a rot může být celková hodnota poloviční. Současně je výhodné vysadit protitankové prostředky jako DPTZ k ovlivnění boje se zálohami nepřítele při členění do 2—3 skupin.

V tomto případě se nepřítel bude snažit ovládnout zpět prostor, kde působí výsadek a k tomu použije všech prostředků. Proto požadavek je členit bojovou sestavu do tří i více sledů. Jednotlivé sledy plní úkoly podle předchozích variant a navíc zabezpečují i přístup k vodnímu toku od vlastní fronty. To je závislé na skutečné konfiguraci terénu a možnostech, jaké skýtá protivníkovi využít jeho vlastností k organizaci obrany a zatarasení všeho druhu.

V důsledku členění sil do několika sledů je velmi výhodné použít kombinovaný výsadek zejména za předpokladu organizace dalšího přísunu. Jen tak budou moci jednotlivé skupiny vést boj na velkém prostoru a vytvářet důležitá ohniska odporu mnohdy značně od sebe vzdálená.

Taková činnost zabezpečuje dostatečnou aktivnost kombinovaného výsadku a současně znemožňuje nepříteli soustředit účinné prostředky na jeden prostor. V praxi jde o nové pojetí soustředěné činnosti kombinovaného výsadku při působení na velkém prostoru. Dílčí údaje v tomto směru jsem uvedl — viz VM 10/1970.

Třetí varianta je optimální proto, že ve skutečnosti můžeme využít bojových možností padákového výsadku plnit úkol v úzké součinnosti s vrtulníkovým výsadkem. Přitom vrtulníkový výsadek podle potřeby mohou tvořit i příslušníci padákového sledu. Mimo to padákový výsadek se stává skutečně **efektivním prostředkem** při plnění bojového úkolu v taktické hloubce bezprostředně **ve prospěch prvosledových svazků**.

Je jasné, že existují i další varianty nebo možné kombinace bojového použití vzdušného výsadku. Nechtěl jsem vyčerpat všechny eventuality, které se liší dílčími nuancemi, ale ukázat na skutečnou rozdílnost.

Tuto variantu jsme úspěšně použili při operačně taktickém cvičení s vojsky.

Nechci chronologicky popsat průběh jedné z bojových epizod cvičení, ale pouze zobecnit některé zkušenosti se zaměřením na zvláštnosti a rozdílnost použití padákového a vrtulníkového výsadku. V závěru chci ukázat, co je nutné učinit pro úspěšné bojové zasazení do taktické vzdálenosti.

V čem spočívala zvláštnost a rozdílnost použití padákového a vrtulníkového výsadku?

Padákový výsadek jsme použili do hloubky pouhých 20 km s úkolem hlavními silami zničit rozhodnou ztečí nepřítele v prostoru doskokových ploch, ovládnout přístupy a zabezpečit ochranu přistávacích ploch pro vrtulníkový výsadek. Částí sil vysazených oboustranně existujícího mostu ovládnout most a zabránit jeho zničení jako bližší úkol. V dalším v součinnosti s vrtulníkovým výsadkem útočit a rozvíjet úspěch na jednotlivých směrech, ovládnout před-

mostí, nedovolit nepřátelským zálohám proniknout k řece a udržet prostor do příchodu PO vlastních pozemních vojsk.

Takový úkol byl postaven za předpokladu, že přechod vodního toku byl plánován na široké frontě a do poslední chvíle byl utajován směr hlavního úderu. Navíc účinně bylo použito demonstrační činnosti výsadkových skupin.

Padákový výsadek byl vysazen přímo na cíl — na jednotlivá ohniska odporu nepřítele. To vyžadovalo mimo soustředěné palebné podpory a úderů letectva na zjištěné nebo nově objevené prvky protivníka vysazovat osoby z minimální výšky s velmi krátkými časovými intervaly mezi jednotlivci a bezprostřední odpálení zásobníků za posledním mužem.

Podstatný vliv měl i způsob vysazování v rojích, kdy mezi jednotlivými dopravními letouny byly velmi malé vzdálenosti, což ovlivnilo skutečný rozměr doskokové plochy. Tím byla podstatně snížena nutná doba pro uvedení jednotky do bojeschopnosti po dopadu s rychlým organizovaným přechodem ke zteči v celé jednotce.

Vysazení přímo na cíl mělo vliv na organizaci padákového výsadku a jeho výzbroj. Byl vyzbrojen ručními pěchotními a protitankovými zbraněmi s účelovým úderným skupin. Zde rozhodovalo nejen překvapení, rychlost a rozhodnost, ale úzká součinnost s podporujícím letectvem, které účinně ničilo odpory nepřítele i v době vysazování, a systém využití dýmu k oslepení protivníka v prostorech doskokových ploch.

Těžké protitankové zbraně přepravil vrtulníkový sled spolu s další živou silou.

Časová rozdílnost mezi jednotlivými sledy byla 20–30 minut. To vyžadovalo letištní manévry na předem určená odletová letiště v přízemní výšce zejména u padákového výsadku a časové sladění činnosti za přeletu u vrtulníků typu Mi-4 a Mi-8, k zabezpečení společného vysazení na přistávacích plochách.

Tím jsme docílili, že úder kombinovaného výsadku byl zahájen v minimální době s maximálními silami a prostředky. Navíc tento způsob umožnil použít kombinovaný výsadek skutečně podle potřeby a vývoje situace na frontě na prostor optimální varianty. Příslušníci výsadku vyčkávali v pohotovosti v letounech v bezprostřední blízkosti čáry dotyku, což vylučovalo možnost prozrazení, které je příznačné při letu z hlubokého týlu.

Rozhodující bylo i to, že ač bylo vysazení plánováno v několika variantách, úkol byl stejného charakteru — řeka. Proto při rozhodování o bojovém použití nebylo třeba nic měnit v organizaci, materiálním zabezpečení, v krátké organizaci součinnosti, které v praxi prodlužují časové možnosti bojového použití vrtulníkových a zejména padákových výsadků.

Tyto zvláštnosti podstatně ovlivňují celkové možnosti efektivního použití kombinovaného výsadku. Toto musíme docenit a podrobně rozpracovat pro praktické použití.

Co musíme učinit pro úspěšné zasazení (kombinovaného) výsadku do taktické hloubky?

Výsadková skupina **ve štábu armády** musí v součinnosti s potřebnými odbornostmi zpracovat **rozhodnutí** pro bojové použití vzdušného výsadku. K tomu organizovat součinnost s důrazem na letectvo, raketové vojsko a dělostřelectvo a svazky postupující ke sloučení se vzdušným výsadkem. Styčný důstojník doručí veliteli vzdušného výsadku bojovou dokumentaci s nezbytně nutnými přílohami. Za předpokladu, že padákový výsadek bude začleněn přímo do

sestavy armády, doba na doručení odpadá, protože velitel dostane úkol přímo ve štábu armády.

Výsadkový **útvár** na základě skutečného stavu bojovou dokumentací pouze **zkonkretizuje** a doplní potřebnými propočty. Součinnost s letectvem neorganizuje. Velitel vzdušného výsadku dostane výpis z plánované tabulky vysazení, počet a druh dopravní letecké techniky, kapacitu obložnosti do letounů v to, odletová letiště, způsob rozmístění skupin letounů a dobu pohotovosti výsadku v letounech.

V noci přesunout vyčleněné síly a prostředky pro padákový a vrtulníkový výsadek do blízkosti předsunutých odletových letišť. Přelet dopravní letecké techniky půjde v minimální výšce nad terénem.

Padákový výsadek měl by být připraven ihned k použití, proto může předem i několik hodin vyčkávat ustrojen v padácích po kontrole. Prakticky může čekat na signál k nasednutí nebo startu.

Jednotlivé druhy výsadků **vysazovat v krátkém časovém intervalu** za sebou. V praxi je to možné za předpokladu dostatečné palebné podpory před a při vysazení. Zde stíhací bombardovací letectvo může účinně ničit nově objevené cíle podél doskokové plochy ve směru náletu. Údery je možné vést souběžně z jiných výšek, než bude vysazení. Minimální výška pro seskok padákového výsadku je 200–300 m (přípustná hranice pro bezpečné otevření padáku našich jednotek je 150 m). Půlveřinové intervaly mezi jednotlivci (dvojicemi) podstatně zmenšuje nároky na rozlohu plochy a potřebnou dobu pro zaujetí bojové sestavy ihned po přistání. Časovou ztrátu pro vyhledání dopravních zásobníků vyloučíme, když je odpálíme bezprostředně za posledním mužem. To je umožněno tím, že jsou jiné parametry u výsadkových zásobníků a padáků pro živou sílu.

Vrtulníkový výsadek přistane na doskokové plochy padákového výsadku. Vzhledem k tomu, že po vysazení není možné organizovat sběr hlavních padáků, musí vrtulníkový výsadek přistát na okraje plochy. Mohou být vytyčeny dýmem. Přilet je ve výšce 20–30 m nad terénem. To vylučuje případné zvednutí vrchlíků a jeho zamotání do rotoru. Výsadek přistává ve skupinách na jednotlivé směry. Skupina je složena z několika desítek vrtulníků pro přepravu živé síly a bojové techniky. Rozdílné rychlosti u jednotlivých typů vyžadují v praxi přesně stanovit letové parametry a krátkodobě je shromáždit během letu před přistáním.

Použití kombinovaného výsadku v boji a vodní tok v taktické hloubce má kromě řady kladů také určité nedostatky. Jde zejména o současný systém řízení a velení u vzdušného výsadku, který v důsledku minimální hloubky vysazení kombinovaného výsadku je nutné přizpůsobit těmto podmínkám.